

1883.

Tizenkettedik évfolyam.

TORONTÁL.

8-ik szám.

Csütörtök, február 22-én.

VEGYESTARTALMU HETILAP. — A MEGYE KÖZLÖNYE.

Megjelen hetenkint egyszer, csütörtökön.

Szerkesztői iroda:
Pleitiz Fer. Pál könyvnyomdája Nagy-Beeskereken.
Előfizetési feltételek:
Egész évre 6 frt | Félévre 3 frt
Negyed évre 1 frt 50 kr.

Hirdetések és mellékletek — utóbbiak a kincstári illetékekkel együtt 1 frt 50 kkal számítva — minden nyelven fölvetetnek a kiadóhivatalban. — Kéretik az iktatási díjakat az iktatmányokkal együtt legelőbb szerda reggeli 10 óráig beküldeni, mivel azok különben tekintetbe nem vehetnek.

Hivatalos hirdetések:
A „Torontál”-ba iktatandó hivatalos hirdetések díjai előlegesen beküldendők, még pedig 100 szögig egyszeri hirdetésért 1 frt, 100-200 szögig 2 frt, 200-300 szögig 3 frt és így tovább. Azonfelül minden egyszeri beiktatás után 30 kr. bélyegdíj és az esedékes nyugtábelég is beküldendő.

Magán hirdetések:
A 3-hasabos garmondosorsó hirdetésnél 6kr., többszörinél 4 kr. Kincstári illeték minden egyes beiktatásért 30 kr.
Kiadóhivatal:
Pleitiz Fer. Pál könyvnyomdája Nagy-Beeskereken, hova az előfizetési pénzek és iktatási díjak küldendők.

Szeged megye.

A „Szegedi Napló” egyik legutóbbi vezércikkében rosz néven veszi Csanád megyének, hogy szemben azon a hír szárnyára kapott tervvel, mely szerint Pest-Pilis-Zsolt-Kis-Kun, Bács-Bodrog, Csongrád, Csanád és Torontál megyék egyes részeiből egy új megye alkottatnék Szeged névvel és Szeged székhellyel, harcias állást foglal el, mi részünkről nem csak hogy nem korholjuk Csanád megye eljárását, de nyíltan megvalljuk, hogy területi épségének védelmére kelve, régi jó szomszédunk, Csanád megye, iránta viseltető vonzódásunk és becsülésünket csak erősítette.

Torontál megye a kérdelt terv által, hireink szerint annyiban érintetik, hogy 42 községet veszítené el, u. m.: Batyánházát, Ó- és Kis-Bebát, Csokát, Czernabarád, Deszket, Gyálát, Jázovahodicsot, Jozefovát, Tör.-Kanizsát, Szerb-Kereszturát, Kis-Szigetet, Kübekházát, Lőrincfalvát, Majdánt, Monasztort, Oroszlámot, Rábét, Szanádót, Ó- és Új-Szt.-Ivánt, T.-Szent-Miklóst, Szőregét, Térvárt, Verbiczát, Magyar- és Szerb-Pádet, Ó-Bessenyt, Bolgártelepet, Ném- és Szerb-Csanádót, Ferenczszállást, Keglecskőházát, Pusztá-Kereszturát, Klárafalvát, Ném- és Szerb-N.-Szent-Miklóst, Porgányt, Vörös-Csárdát, Kis-Zombort, Egrest és Szaravollát.

Jelenleg, hogy felszólalunk, leginkább az által provocatott, hogy a „Szegedi Napló” tisztelt vezércikkéje, a megyei határok szentségét félre ösmerve, és a megyék integritását rögz eszmének bélyegezve, nem képes föl-fogni azt, hogy miként lehet egy történeti, és természetadta megyei határt oly féltve őrizni, mikor az jelentőséggel éppen nem bír és csak azért van, hogy legyen min változtatások tenni, — nem különben, hogy a tisztelt cikkirő az érdekelte megyék igazságos küzdelmét visszavezetheti hiszi az eredeti értékre, egyes megyei dynasták egyéni érdekeit vívott harcra. A fennforgó kérdést mi csak saját álláspontunkból szellőztetjük és annyiban bocsátkozunk bírálgatásába, a mennyiben éppen Torontálme gyét érinti, és ezen álláspontból, már előre is kijelentjük, hogy a „Szegedi Napló” tiszt. cikkirőjének nézeteit nem osztjuk és a vitalott terv keresztülvitelét lehetetlennek tartjuk, mert az általa el-

érendő előnyök, hátrányaival arányban nem állanak.

Mielőtt azonban érveinkkel a küzd-terre lépünk, kijelentjük, hogy az új megyének eszméjét, indító okában, Szeged emelésének dicséretes számdékában mi is tiszta szívből pártoljuk, — hanem a szándék megvalósítására kiválasztott módozatnak helyességét, czél-szerűségét vesszük csak határozott ta-gadásba, mert Szeged jövőjének bizto-sításához vajmi kevéssel járul az, ha oda egy törvényhatóság székhelye tétetik, különösen akkor, ha szemolni kezdünk és eredményül azt hozzuk ki, hogy a semmi esetre sem valami fényesen do-tált mintegy 30-40 központi tisztviselő évi mintegy 60000 frt fizetése, — melyet valószínűleg Szegeden költene el, — a jövődöbéli Szeged évi forgalmában, észrevehető sem leend. Nem sokat nyerne Szeged az új törvényhatóság által, az oda igyekvő megyebeliek, bizottsági ta-gok után sem, mert hiszen a minden hat évben megújuló tisztújítást kivéve, a megyei gyűlések tapasztalatszerűleg igen néptelenek. Mindezek daczára ta-gadhatlan, hogy Szeged a tervbe vett új megye szervezésével némi csekély előnyökben részesülne, de ebben is leg-inkább csak a társadalmi téren, — elő-nyei azonban semmivé törpülnek össze, ha a mérleg másik oldalát (álláspontunk-ból Torontál megye hátrányait) tekintjük.

A „Szegedi Napló” t. cikkirője nem tudja megérteni, miként lehet egy megyei határnak épségben maradásáért küzdeni — mi értjük — először is a küzdelem mellett szól a területi nagyság kegyeletes emléke, a történeti határoknak mindig megóvott természetes volta, mely már eddig is számos esetben haritá el a kü-lömben el nem kerülendett határvillon-gást, de másodsor van még egy szá-mításon kívül nem hagyható fontos körülmény is, mely természetes határunk ép-ségben tartását hangosan követeli és ez az, hogy természetes határunk a Maros és a Tisza, nagy víz idején nem csak a környékbeli községek lakosságának za-kadatlan munkáját tartja töltésen, hanem mint ez 1876-ban történt a megye szí-vének, közepének a zombolyai, cseneji és nagy-kikindai szolgabírói járásoknak közereje is a Maroshoz rendeltetett, hogy ott megfeszített munkásság és kitartás mellett nagy nehezen megfékezhesse a bősé elemeket.

A zombolyai és nagy-kikindai járás kevéssé van, a cseneji éppen nincsen, a Maros által érdekelve, de azért kész-séggel ment Torontál megyét, saját me-gyéjét védeni — mi történik azonban majd akkor, ha a Maros nem Torontál, hanem Szeged megye határait fenyegetendi? hata-lom szóval is bajosan, de ki lehet talán majd a közérő egy részét hajlani, de a Maros hullámaít ép oly kevéssé tartandják föl, mint a hogy nem fog nyulat a bottal üzött agár. — Kiáltó példa állításunk igazolására Új-Szegednek kikeblése, mely által, hogy határait biztosítsa, Torontál megye azon kényszerűségi helyzetbe hoz-zott, mely egy 400.000 frtos védőtöltés építését tette szükségessé. — A mi ha-tárunk olyan természetű, hogy annak épségben tartása nem csak földrajzi te-kintetből, hanem a lét és nem létnek szempontjából is elkerülhetlen szükség.

A t. cikkirő megemlíti a nemzeti ér-deket is, ezért, bár nem szívesen meg-tesszük ez irányban is észrevételeinket, nem szívesen cselekedjük ezt, mert To-rontálban hosszú küszködés után végre oda jutottunk, hogy az ultra nemzetiségi párt kivételével szerb és román tes-tvéreinkkel békés és barátságos együtt-létben törelszünk szeretett megyénk fel-virágzását anyagi jólétünk gyarapodását elősegíteni, de nagyon csalódik az, ki jelenlegi csendéletünket önkényt beállot-nak hiszi, mert évek hosszú során át folyt a küzdelem, míg lakosságunk jó és rosz érzelmű elemeit olyként leleltel csoporto-sítani, hogy minden egyes csoportosulá-snál a jó elem legyen tulsúlyban, most persze, hogy az évtizeden át tartott fá-radozásnak gyümölcseként a hazafias ér-zelem van többségen a megye bizott-ságában, és az egyes országgyűlési képv-iselőt választó kerületekben, azt hiszik, kik a küzdelemben részt nem vettek, hogy a győzelem természetes volt, pedig elihetnék, hogy a diadalt a hazafias pártnak nem a véletlen, hanem mint említők mély tanulmányon, kitaró szor-galmon és ügyességen alapuló, és év-tizedekre előre számító tapintatos területi beosztás szerezte azt, mely mint egy lán-czóli at az egész megyét és tartja erősen össze, míg egyik vagy másik lán-cszem ki nem vételik, mely esetben meg-bomlik a rendszer, és összeeszik, mint káryavár a különben erős talapzaton álló épület.

Szeged megye tervezői azt állítják,

hogy Torontál egy részének oda csato-lása által a magyar elem számaránya itt nálunk szaporodni fog, de ebben hatá-rozottan eszálakoznak, mert Szeged, mint az alföldi magyarság forrása rajzolta át hozzánk is a magyar elemet és így nem csoda, ha magyarjaink, megyénknek Sze-gedet érintő sarkában tömörültek legin-kább úgy, hogy a legutóbbi népszám-lalás adatai szerint Torontálme gyének lakosságából, a terv szerint elválasztani szándékolt 42 községgel elveszne 32235 magyar, 12275 német, 174 tót, 11942 oláh, 2 ruthén, 18209 horvát és szerb, 173 egyébb hazai nyelvű, 93 külföldi nyelvű, 3417 beszélni nem tudó gyermek. Istenem, minő arány?

Ezen kívül elveszítene a megyei bi-zottság 94 lelkes buzzó és hazafias ta-got, és hogy helyettök ki jönne majd a bizottságha az a jövő titka. — Kell-e még ezen számadatokon kívül egyéb is arra, hogy a „Szegedi Napló” cikkirőjé-nak merész állítása megczafoltassék? Ha kell, hát tudja meg, hogy a 42 község elszakításával halomra döntetik az évti-zedes fáradság eddigi eredménye és meg-újul Torontálme gyé hazafias elemének ké-tes kimenetű harca az ultra nemzetiségi párttal.

Nem egyes megyei dynasták harca a mi küzdelmünk, hanem a jó állampol-gárok küszködése, az állami együtltét biztosítása czéljából.

A m. kir. kormány bölcességébe bizva, ügyünk igazságát ösmerve, nem hihetjük, hogy a fejtegetett terv valaha is tényé váljék, mert meg vagyunk győ-ződve, hogy az illetékes helyen majd felmutatandó adatokon nyugvó érvelésünk a terv készítőjét is ellenségévé teszi saját művének, — mégis, hogy mit se mulasz-sunk el, mi szent ügyünket veszélyez-tethetné, kérjük e megye hű fiait, tömör-üljenek és álljanak résen, hogy szükség esetén százan, ezren melessünk a kor-mány elé, elmondani ott, hogy területi épségünk fenntartását nem rögeszme ki-folyásából kívánjuk, hanem azért, mert nem akarjuk számba alig vehető, bár nép-szerű és általunk is óhajtott előnyökért Torontálme gyét, a haza e szélső oszlopát, martaléknak dojni el.

Addig is hát, míg e tárgyra esetleg visszatérnénk, legyen jelszavunk: „A haza minden előtt”.

TÁRGYA.

A legszebb ünnepély.

Superis deorum
Gratus et imis.
Horat.

A Feigl Zsigmond család, annak rokonai, barátai és tisztelői folyó évi február 18-án, reggeli fél 10 órakor kezdtek gyülekezni a kegyesrendiek egyházába, hogy buzzó hála-imáikat ugyanazon oltár számolyánál küldjék fel a szeretet Istenéhez, a melynél Obelcz József k. r. másodfőnök a szeplőtlen áldozatot a mindenhatóknak bemutatata.

Feigl Zsigmond és neje Etelka, szül. Öhm, tartották e napon arany menyeg-zőjüket.

A legmagasztosabb és legszebb ünnepély a családok életében.

Próbaköve a hűségnek és szeretetnek! Aranykönyve két szerető szív történetének, melynek lapjairól boldogító emlékezesekben tűnnek elő a megfutott út költői hajnala, éltető dele és csendes nyugalmat ígérő alkonya.

Mindannyian meg voltunk halva, mikor a közszeretben és tiszteletben élő ünnepelt pár, az Úr házában bajóján megilletődötten végig haladva, a sanctuariumban részökre ki-jelölt támlásszéket elfoglalta.

Lelket emelő énekkel és zenével, a mely-

ben a közönség által dicséretesen ismert Kohits-Mesznik Matild urnó és Mangold H. úr, továbbá a Plechl-fele dilettans zenekar mű-ködtek közre (Kohitsné Schiedermayer: „Do-mine exaudi”-ját; Mangold Kerschnek: „Domine Deus”-át, mindketten Weisz: „In te speravi” duettjét énekeltek kísért nagy mise mellett — adtak hálát az ünnepelték a szeretet, jószág, igazság és kegyelem Istenének, a ki őket boldog családeletöknök utjain ve-zérelve megengedte, hogy felszázadon át élvez-hessék a szeretet és egymást megértésnek azon malasztját, melyeket az ég nagyon ke-veseknek szokott juttatni, és melynek elérése, már e földön kiváló részét képezi a gond-viselés kegyelmének és áldásának.

Laetus in praesens animus quod ultra est Oderit curare Nihil est ab omni Parte beatum.

Ugyanazon sorrendben, melyben az ün-nepelők az egyházba beléptek, hagyták azt el, hogy családboldogságuk féskében szereteteik és barátaik üdvözlőit fogadhassák.

A késő esti órákban volt a lucullusi lako-ma, melyet választékoság és kiválóság te-kintetében a legkövetelöbb inyenck is csak dicsérhetet volna.

E lakomán együtt voltak, mint család-tagok: Feigl Zsigmond és neje Etelka, szü-leltet Öhm, jubilarisok; ezeknek gyermekei: özvegy Termasits Julcsa öt gyermekkel, ifj. Feigl Zsigmond és neje Ersebet szül. Elter, két gyermekkel: Miczi és Ede; Feigl Károly

és neje Mária, szül. Hartmann; Jarmaczky Ma-tild és férje Sándor, egy gyermekkel: Sandor.

A rokonok közül: Mihálovits Miksané, Mihálovits Béláné szül. Bittner báróné és Botka Béla, Bielek Vilmos, neje Valeria, leánya Vilma és fia Tóni, Kellner Ede és neje Emilia, Am-brózy Sándor, Termasits Miksa.

A család barátai és tisztelői: Arányi Béla, Obelcz József, Plechl Szilárd, neje és Ilona leánya, Hadfy Döme, özvegy Dániel Kristofné, özvegy Tabakovits Antonia, leánya Marcsa és fia Iván, Willschgo Rezső, Lauka Gusztáv.

Hogy szívderítő zenében is gyönyörköd-hessünk, a kedves Feigl Miczi k. a. és ifj. Jarmaczky Sándor, az előbbi zongorán, ez utóbbi hegedűn mutatták be képzettségük és ügyességöket.

A vidékről 53 darab távirati üdvözlet érkezett: Bécsből, Comóból, Budapest, Triest, Serajevo, Sziszek, Zagráb, Kalocsa, Zimony, Temesvár, Nagy-Kanizsa, Versetz, Bajáról stb.

Számos hasontartalmu levél és levele-zési lap.

Virágcsokrok: „Felebaráti szeretet” sza-badkömüves páholytól; gróf Roggendorf Ro-berttól; Bielek családtól; Elter család Temes-várról; Kellner Józseftől.

(Vasa) diszedényt a jubilarisok gyermekei adták ajándéknak, a melyen a jubilaris pár és négy gyermekei vannak fényképezve; egy kisebb: Kellner Ede és Emiliától, a melyen az unokák Feigl Miczi és Ede, továbbá Jar-maczky Sándor fényképei szemlélhetők.

A felköszöntések sorát Bielek Vilmos, min-denki által szeretett barátunk nyitotta meg, szívből fakadó szavakban eszaltta az ünne-pelők és ünnepelték hosszú és dicső pályáját, és kiemelve azon érdemeiket is, melyeket Feigl Zsigmond mint ember, mint férj, mint aya, mint barát s mint volt hivatalnok; Öhm Etelka mint asszony, mint feleség, mint aya s mint barátne szerettek magoknak.

A szerető rokonok közül Kellner Ede adott hangot a szív azon igaz érzelmeinek, melyeknek romlatlan és tiszta forrását már az is eléggé bizonyította, hogy annak drága gyön-gyei szemeinkben vissza tükrözöttek.

Élt ttuk még a szerető fiut Feigl Zsig-mondot, a paratlan családőt, a lovagias, munkás férfit és kitűnő barátot.

Nem feledkezünk meg a derék kegyes-rendnek két derék tagjáról, Arányi Béla és Obelcz Józsefről se. — Az egyházi álláson kívül mindkettő a hazának és közeletnek is szolgál; lelkiismeretesen futva a pályát, mely-ről képzett és jó fakat nyer a haza és derek embereket a társadalom.

Édes szeretett Zsigám! Fogadd már most az én köszöntőmet is.

Manum puella savio opponat tuo Estrema et in sponda cubet.

A lakoma atticaí savát, mint rendezen Bielek Toni szolgáltatta.

A társaság a legjobb hangulatban reg-geli 4 órakor oszlott szét.

— a. — v.

A Torontalmegyei háziipar-pártoló egyesület tagjainak névsora.

Alapító tagok.

Sváb Károlyné, Sváb Károly, Csókán; br. Nikolic Feodor, Rudnán; gróf Csekonic Endre, Zsombolyán; özvegy Mocsonyi, szül. Csernovits Laura, Foenyen; Ujhely község; Sándor-haza község; Lovrin község; Pészak község; Egres község; Szerb-Szent-Péter német község; Gottlob község; Szerb-Szent-Péter szerb község; Szaravolla község; Bogáros község; Perjámos község; Szécsány község; Ó-Bessenyő község; Tisza-Hegyes község; tiszahelyi uradalom; módosi takarékpénztár; marieföldi takarékpénztár; gr. Karacsony Guidó, Boódrán; Csávossy Ignác, Csávossy; özvegy Rónay Jánosné, Kis-Zomboron; gróf Szapary Antal, Szerb-Szent-Péteren; özvegy br. Sina Simonné, Bécselt; Kullanya, Budapest; torontalmegyei takaré- és hitelbank, Nagy-Becs-kereken; Hertelendy József, Nagy-Becs-kereken; Eisenstädter Ignác; összesen 31.

Rendes tagok.

Nagy-Becs-kereken: Pollák Armin, Hofenreich Julia, Oblat Sándor, Steiner Nina, Binder Elise, Filkovich Luiza, Kohn Gisella, Deutsch-Pollák Julie, Kuttner Roza, Steiner Roza, Kadelburg Laura, Mangold Josef, Strasser Mari, Klein Elise, Wolf Rosalie, Deutsch Cecil, Winter Katalin, Pollák Johanna, Lövy Helen, Eckstein Regina, Eckstein Katica, Kuss Irma, Schlesinger Julia, Schwarz Vilma, Schmitzler Katalin, Heufeld Fanni, Schwarz Sidonia, Veisz Emi, Spiegl Etelka, Strasser Paula, Engel Amalie.

Jarkovácson: Mihajlovits Milán, Knezovits Gligor, Brankovits Vasza, Markovits Milán, Ursevits Manó, Knezovits Feodor, Markovits Dóme, Markovits H. Mihály, Mihajlovits M. P., Fesits Aron.

Kumanon: Szekulits István, Reiner Mór, Klein Bernhard, Markovits Lázár, Szekulits Angelina.

Számson: Miloszavlyevits János, Teodorovits János, Kalcinszky Tivadár, Haas Károly, Szknepnek András, Perits Lázár, Csora Konstantin, Radovanov Arkadia, Glischen Giga.

Elleméren: Dániel Augusta, Balázs Mária, Pap Simoni Nina, Lang Nina, Dániel Valcsa, Kovalszky Sarolta, öz. Bobor Róza, Bobor Róza, Bobor Amalia.

Szánadon: Theodorovits Erzsébet, Melenczén: Dr. Rankovits, Dimitrijevs Gyura, Lichtenhal H., Theodorovits Emilia, Klaitz Anna, Dimitrijevs Helén, Trifunatz Katica.

Dobriczán: Miók János. Bocáron: Csik János, Han Elek, Fischer Gábor, Pehariz Sándor, Frankl Károly, Udiczky Lázár, Nagy János, Mihályfy Gyula, g. r. k. lelkész.

Török-Becsén: Bischitz János, Steingaszner Kálmán, Steingaszner Átósno.

Farkasdin: gör. kel. egyházközség, Mravits István, Farkasdin községe.

Ó-Bessenyőn: Szesszsky Gyula. Leopoldován: Popovits György.

Czrepaján: Milosev Katica. Horvát-Kécsa: Dellmanich Dora.

Zsombolyán: gr. Csekonic Jánosné, gróf Csekonic Endréné, Duffand Luiza, Hetey Vilma, Babicz József, Zsombolya község.

Mokrin: Domba Vlada, Belos György, Arnovlyevits D., Mokrin község.

Katalinfa: Viszkocill Lajos, Gligorits Miklós, Herfchen Ferenc, Gözer Miklós, Neumann Ádám, Frank Berint, Adler János, Ruzinecz Péter, Grötsler János, Wogh János, Neumann Ferenc, Brunet János, Lendhár Mátyas, Wild György, Urzó Antal, Knapp Péter, Mihi Péter, Wanson János, Weszter György, Frekó Sebő, Dr. Ebner Alajos, Hettrich Márk, Perta Pál.

Csebzán: Csebzá község. Heufelden: Heufeld község.

Masztorton: Masztort község. Grabácson: Grabác község.

Nagy-Szent-Miklós: Takarékpénztár, Buócz János, Tellery József.

Német-Párdányon: Német-Párdány község. Dinyáson: Dinyás község.

Módoson: Módos község, Zsiros József, Fendler Károly.

Szerb-Módoson: Szerb-Módos község. Macedonián: Macedonia község.

Rudnán: Rudna község. Szerb-Bókán: Szerb-Bóka község.

Csávossy: Csávós község. Horvát-Neuzinán: Horvát-Neuzina község.

Szerb-Neuzinán: Szerb-Neuzina község. Német-Szárcsán: Német-Szárcsa község.

Román-Szárcsán: Román-Szárcsa község. Úrményháza: Balázs Vincze, Úrményháza község.

Surjányon: Surjány község. Foenyen: Foény község.

Szaravollán: Hegedüs Antal. Perjámoson: Klein Elek.

Tisza-Hegyesen: Klobucharich Károly, Reviczky Tamás, Krüner Ferenc.

Pancsován: Hergloz Antal, Bücher Bódog, Popovits Helén, Weisz H., Berliner Sára, Messer Fülöp, Weifert Ignátz, Knotz Adolf, Granberg Ferdinand, Georg Manó.

Hertelendifalva: Hertelendifalva község, Szabadkay Ignátz.

Oszternen: Osztern község. Összesen 166.

Pártoló tagok.

Német-Csanádon: Telbiss Antonia, Kafka József, Ruttkay József, Löffler Jakob, Német-Csanád község.

Jarkovácson: Szerb földmivesek szövete, Markovits, Josovits, Scheiber Zsiva, Petrovits Csedomir.

Bega-Szt.-Györgyön: Rittinger N., Grossmann Karolin, Schwarz Samuel.

Nagy-Torákon: Dazsú Péter. Kleken: Faber Albert, Remillong József, Jaksits Dávid.

Számsonon: Gyurcsics Dávid, Vasza Maliczka.

Écskán: Braun Berta, Braun Róza, Lang Barbara.

Elleméren: Szabó Fer., Joanovits Veliszlad, Reiter Rosalia, br. Pirét, Baril Betti.

Dolácson: Besser János. Bántakon: Millutinovits, született Lukinich Seson.

Gyertyámoson: Hoffmann Vilma. Nagy-Szent-Miklós: Jurkovits Othmár, Krieger Hermin, Brona Klemens, Puchli Nora, Koczó Franciska, Nagy-Szent-Miklós község, Mausz Péter.

Szánadon: Községi szegény alap, Kohn Fanni, Pavlevits Helen, Nadilyanszki Dina, Metzinger Erzsébet, Vázsonyi Erzsébet, Agutár Anna, Forster Schluba Mária, Maráczy J., Wolfinger Betti, Weisz Jakab, Toth Károly, Eisler Márton, Kolischer Katalin, Önszegélyző egyesület.

Lázárföldön: Hadzsy Mária. Melenczén: Rankovits Szvetozár.

Zichyfalván: Anheuer István. Bocáron: Salamon Armin, Lichtszus M., Dr. Tauszik, Gulyás András, Feimer.

Jahukán: A vereskereszt főkegyelet, Beck Lajosfalván: Bujkovszky G., Bujkovszky Gusztáv.

Farkasdinon: Nikolic Jován, Joanovits Adria, Zsivkovits Janos, Kresandinacz Koszta.

Ó-Bessenyőn: Telbisz Rafael, Benkó Gábor, Ó-Bessenyő község.

Szajánon: Kristoffy János. Szerb-Itteben: Jenovay Imre, Szerb-Ittebe község, Müller Antal, Hoffmann János.

B-Komlóson: Ajvasz Anna, Sueiu Katica, Schiller Gizella, Sztójánovits Mária, Kuprisch Maria, Lupp Clementin, Reisz Gaspár, Desensy Johanna, Augustin Róza, Risticz Sándor, Birkenheuer Terézia, Gruber Éva, Schlesinger Lajosné, Mihailovits Kleopatra, Meiszner Emilia, Ludwig Teréz, Risticz Zsófia, Hermann Tenner, Otto Maria, Zsian Solomia.

Idivoron: Marjanovits. Párdányon: Zányi Ferencz, Stassik János, Szlodek Eliz, Popovits Dávid, Párdány község, Hertelendy Imre, Jankó Agoston.

Kis-Oroszon: Szabó Jánosné, Gyurkovits Mária.

Czrepaján: Milosev Zsivan, Pavel Balon, Novakov Sándor, Ilievits Lenka, Jovicics Joka, Jovicics Gyokz, Gyurin Lyubomir, Szvirceser Thima, Szremacz Magdolna, Ilivicz Trifun, Lang Pál.

Némelen: Mucsalov Emilie. Pusztá-Dávidháza: Hirschler Róza.

Zsombolyán: Bayer Josefa, Gesztessy Anna, Diel, Pichlerné, Schmidt Éva, Várnay Imrené.

Ernesztházán: Ernesztháza község. Mokrinon: Dr. Kolm, Roller Velyko, Frankl Mór, Dima János, Heim Kristof.

Katalinfa: Maus Mátyas, Saágh Antal, Putz József, Globoritz Antal, Zachariasz Antal, Schneider Pál.

M-Itteben: Mészáros László. Magyar-Czernyan: M.-Czernya község.

Ivánán: Vukovics György. Ó-Teleken: Végő Károly.

Szerb-Szent-Miklós: Szerb-Szt.-Miklós község, Szalontay Alajos.

Marienfelden: Takarékpénztár, Dönger, Trubswetteren: Trubswetter községe.

Dugoszellon: Dugoszello községe. Kis-Zomboron: Kodolányi Antal, Rónay Emil, Rankovits Sándor, Kis-Zombor község.

Ujpecsen: Ujpecs község. Szerb-Párdányon: Popovits David, Szerb-Párdány község.

Jánosföldön: Jánosföld község. Módoson: Lebanovits Anna, Tellery Katalin, Wengl Katalin, Deutsch Emilie, Dr. Löwy Adolf, Leitz Anna, Schwarz Fanny, Matuskovits Theresia, Dr. Buócz, Pahinkits Julia, Stojkovits Vlad, Ilievits Ernesztina, Deutsch Fanny, Landgraf Maria, Takarékpénztár.

Neuzinán: Mixich Antalné, Feidler Károly, Iszovits Clementin, Manojlovits György, Lang Erzsébet, Osztie József.

Szécsányon: Wendeschu A., Ruprecht Erzsébet, Kamenszky Franciska, Dr. Hoffer Lipót.

Dinyáson: Mihailovits P. Rudnán: Szusz Adolfné, Szerelmy Antal.

Szerb-Szent-Mártonon: Ambrózy János, Csolakovits Illés, Kovacevits Svetoslav, Mirkovits Jova, Szerb-Szt.-Márton község.

Hajducicán: Hajducicza község. Györgyházán: Györgyház község.

Neudorfon: Siegmund József. Bánát-Neudorfon: Joanovits Olimpia.

Ujfalun: Jovanovits Sava, Ujfalú község. Csávossy: Csávossy Béla.

Ó-Láczen: Dániel Pálné, Dániel Pál. Pészakon: Bajzáth Gusztáv.

Stefanföldön: Mihalkovits Lajos. Perjámoson: Perjámosi Takarékpénztár.

Kumanon: Leipniker Jakob. Nagy-Becs-kereken: Spitzer Roza, Fein Összesen 204.

Roza. * * *

Van tehát már eddig a torontalmegyei háziiparpártoló egyesületnek 31 alapító, 166 rendes és 204 pártoló, vagyis összesen 401 tagja, de minthogy az aláírási ívek nagy része még kint van és azok beküldésének határideje márc. 15-ére meghosszabbított, ezen nevsor-

rozat még jelentékenyen fog szaporodni, a mi igen kívánatos is, mert 7-800 tag nélkül az egyesület, melynek feladata a háziipar számos ágait felkarolni és terjeszteni, nem prosperálhat; különösen kívánatos volna, ha minél több rendes tag lépne be az egyesületbe, mert az egyesület csak az évi járulékokból és az alapítványok kamataiból fedezheti kiadásait.

A „Révai-kör“ felolvasó estélyei.

A Révai-körben f. hó 17-én Dr. Stassik Ferenc ügyvéd ur tartott felolvasást a „Végrendelkezés jogáról“. Hosszu időtöltéssel fogva elismert dolog, hogy Dr. Stassik jeles felolvasó és hogy ebbeli jó hírnevéhez mindeztől valóban hű maradt, legutóbbi felolvasásával is élénkben bebizonyította. Vannak felolvasók, kik tudományos themákról igazán tudományos apparatussal dissertálnak, de a kik azután nem igen szokták tekintetbe venni, hogy minő közönségnek olvasnak fel. Mindenesetre legnehezebb valamely tudományos themát népszerű előadásban doigozni fel, tehát azt minden oldalról kellő világításba helyezni, praktikus példákkal illusztrálni etc., hogy így mindenki által könnyen megérthető, könnyen felfogható legyen. Ez a valódi célja a felolvasásoknak. Eme célt valósította meg a jogi tudományokban kitűnően jártos felolvasónk Dr. Stassik Ferenc ur legújabb tartott felolvasásában. Themája mindenesetre tágkörű, azonkívül bizonyos tekintetben rideg; de ő oly ügyesen fejtette azt meg egy kerekded, érdekes és igazán élvezetessé tett előadásban, hogy a jelenlevők méltó elismeréssel tartoznak irányában. Bizvást mondhatni, hogy Stassik ur felolvasása azok céljának megvalósítása tekintetében az eddigiek között legelső helyen áll. Csak az az egy kár, hogy közönségünk meglehetősen gyéren volt képviselve az előadásban, mit egyébiránt részben talán ama körülménynek is tulajdoníthatunk, hogy a felolvasás ideje a helyi lapokban előre jelezve nem volt. Ezen ezért czelszerűnek tartjuk az igazán bő kultúrasi tanulmányon alapuló felolvasást közönségünkkel kissé bővebben megismertetni.

Jeles felolvasónk mindenképp a régi népekre tesz visszapillantást, röviden érintve először is a hindukat, — kiknél a vagyonnal való szabad rendelkezés épenséggel nem vala dívatban, miután a vagyon az egész családé volt, úgy hogy az atya gyermekeinek beleegyezése nélkül abból el sem adhatott, halála esetén pedig egyik gyermeke előnyére vagy a másik hátrányára nem végtezkedhetett. Épen így volt a sámaikknál. A régi zsidó-jog szintén tiltja a végrendeletet, de később annyiban szabadságot engedtetett, hogy a beteg ember a hozzá ugyanazon fokban álló rokonok között a leginkább kedvelt egyént némi előnyökben részesíthette. Az izlami táknál a Koran szerint a vagyon harmadrészeről kiki tetszése szerint végrendelezhetett. A görögöknél a végrendelet csak akkor volt érvényes, ha a kinevezett örökös a család tagja volt. A római nép régi életében — a midőn az atyai hatalom a családban élet és halál felett döntött — idegen a családba örökösül nem juthatott be; de midőn a közársaság első korszakában a plebejusok és patriciusok között kitört viszolyok közben a XII. tablas törvény létesült, abban a teljes végrendelezési szabadság kimondatik. Csakhogy a végrendelezési szabadság alapját a családi szeretet képezte, s csak később, a római hanyatlás korában szolgált a családi szeretetet sértő, kegyetlen intézkedések köpenyül. A végrendelezési szabadság tehát szabadsággá a jutott, melyen aztán a bírósági gyakorlat olyépen segítette, hogy ha az örökös bebizonyította, miszerint az örökhagyó ellen nem vétett, azt tetteleze fel a bíróság az apáról, hogy elméje a mások által szított szenvedély következtében meg volt háborodva s mint ilyennek végrendelete érvénytelennek nyilvánított. Gyökeresen segítette a bajon a falcidai törvény, mely a gyermekeknek a végrendelet ellenére a hagyaték negyedrészt itélte meg, melyből származott a köteles rész intézménye, melyet csaknem valamennyi európai törvényhozás elfogadott és fenntartott.

Ezekután a germánokra tért át felolvasó, kiknél a szoros családi kapcsolatoknál fogva a végrendelezési szabadsága nem vala dívatban, miglen a papság, római szokás szerint, behozta a végrendeletet különösen az egyház javára tett hagyományozás érdekében. Az angol törvények a végrendeletet illetőleg ama szempontból indulnak ki, hogy a főcél a családok vagyonának, erejének fenntartása, melyet a szabad végrendelezés könnyen meg-husíthatna; épen ezért kevés kivétellel eltiltották a végrendeletet és behozták az ősiség intézményét és az ingókra szorították a tetszés szerinti elidegeníthetést. Az angol törvényekhez társul szegődik a francia jog, mely szerint az örökös nem az elhunyt akarát, hanem a családi köteleken és a vagyonszükségesség eszméjén nyugszik; a családtagok örököségi joga a törvényben gyökerezik s emellett az egyéni akarat csak másodrendű. A forradalom alkalmával a konvent teljesen elnyomta a végrendelezési szabadságot meg-tiltván az apának, hogy birtokának tizedrészenél nagyobb összegről rendelkezze. Mindazonáltal a francia polgári törvénykönyv kimondja, hogy az élők között vagy végrendelet útján való ajándékozások nem haladhatják túl a végrendelező vagyonának felérését ha az elhunyt csak egy törvényes gyermekkel, harmadrészt ha két törvényes gyerme-

ket és negyedrészt, ha három vagy több gyermeket hagy maga után. Az olasz codex nagyobb teret enged a végrendelezési szabadságnak s azt miként a porosz és osztrák törvény, a köteles rész intézménye által korlátozza, sőt ezt még a törvénytelen gyermeknek is megadja. Ugyanez áll a végrendelezési szabadságát illetőleg a sász és svájci codexekben.

Felolvasó most a végrendelezés eszjogi és társadalmi politikai oldalát helyezi kellő világításba, igen elmésen elsorolva a kitűnőbb bölcseszékek és jogászok idevonatkozó nézeteit végezve Stuart Millet, kinek nézetét maga is vallja és a tulajdon mint létezőt fogadja el anélkül, hogy annak jogos vagy nem jogos bírálatába bocsátkoznék. A végrendelezés a tulajdon köteleinek egyike és valamely dolog tulajdonjogát nem lehet az élet vagy halál esetére a tulajdonos tetszése szerinti végrendelezési jog nélkül képzelné. De mint a tulajdonban rejő valamennyi jog, úgy a végrendelezés joga is gyakorolható úgy, hogy összeütözköszbe jön az emberiség állandó érdekeivel. Ekkor áll be azután a korlátozás szükségessége.

Felolvasó a végrendelezés jogát nem annyira eszjogi, mint inkább czelszerűségi, közgazdasági, erkölcsi és társadalmi-politikai alapokon nyugvónak találja; szoros összefüggésben van az illető nemzet geniuszával és azon törvény felel meg leginkább, mely e geniuszsal leginkább összefér; azon törvény, mely a végrendelezési szabadságot elismeri ugyan, de egyszersmind biztosítékokat teremt a ferde irányba terelt vagy önmagától eltévelyedő végrendelező kegyetlen hálósai ellen. Hiszen hány és hány ember találkozik manapság is, ki gyermekeit elég sajátságosan de kegyetlenül kitagadja az örökségből, s vagyonát egészen idegennek, intézkedések hagyományozza? Vannak ismét némely különzők, kik a mint életökben úgy haláluk után is feltűntést akarnak kelteni végrendeletük által. Igy pl. egy gazdag londoni polgár összes vagyonát egy fiatal nőnek hagyományozta hálaául azon gyönyörért, melyet neki három éven át kecses orrának szemlése okozott. A cambridgei tudós Queensley a görög költőket annyira bánta, hogy végrendeletileg meghagyta, miszerint bőre pergamenté dolgoztassa reá Homér Iliászát nyomtatassék és a British Muzeuumban őriztessék. Még több érdekes eset soroltatik fel a felolvasásban, melyek mind a mellett bizonyítanak, hogy a végrendelezési szabadság korlátozandó; mert ha az örökhagyó nem is tagadja ki gyermekét, mégis kell lenni oly törvénynek, hogy a végrendelet ne tartalmazzon a józan észbe, a közszellemben útközön rendelkezéseket; ha pedig az örökhagyónak senkije sincs, legyen hagyományt a társadalomnak, honnan vagyonát merítette, közintézeteknek.

Az érdekes felolvasás utolsó szakaszában a végrendelezési jog fejlődéséről, mai állásáról és jövőjéről van szó hazánkban. Régi törvényeink mint szt. István II. könyvének 5. fejezete, Kálmán I. dekretumának 20. czikke és főképp az aranybulla 4. czikke, egyenes örökösök hiányában a szabad végrendelezésre engednek következtetni, de azért az ezen korból reánk maradt végrendeletek nem voltak egyebek, mint a családtagok javára tett, királyi jóváhagyásból kötött intézkedések. Később Robert Károly és különösen Nagy Lajos királyunk behozta az ősiség intézményét, melynek eltörlését elvben csak az 1848. 15. törvényczikk mondotta ki. Azonban a bekövetkezett elnyomatási korszak zsarnok intézkedései miatt csak most fog teljesedésbe menni a jelzett törvényczikk ígérete, hogy az ősiség teljes és tökéletes eltörlésének alapján polgári törvénykönyvünk elkészül. A tervezetnek az örökösli jogra vonatkozó része kitűnő jogtudósunk Teleszky István remek tollából került ki. Tervezte a végrendelezési szabadságot alapulva, atalán megfelel az európai jogtudomány mai állásának, melyből (kellően meghányva-vetve) jó törvény fog válni; s felolvasó nézete szerint: igen alkalmas leendő birtokviszonyaink ziláltságában rendet teremteni.

Ezek valának alapvonásai a derék felolvasásnak, mely értelmesen és igen szépen volt előadva, és melynek végeztével a jelenlevők zajosn megtapsolták és megjelentették a kitűnő felolvasót.

—rr.

VIDÉKI LEVELEZÉS.

Mokrin, február hóban.

E napokban került kezeim közé, a nagyra-becsült „Torontál“-i lapnak 1-ső száma, melyben a „Hírharang“-ban csillog alatt jelzetek közt, egy oly állításra is akadtam, melyet megczafolni, nem csak a közönség tájékozása, hanem leginkább az alföldön legnagyobb becsben álló, és legjobb hírnevnek örvendő család tekintetéből is szükségesnek tartom.

Nem tudom, mi vezérelhetette a tisztelt író ezen valótlán hírnek közzétételére, hogy t. i. a Mokrintól nem mesze fekvő „Verbitza“ nevű birtokosa Dungevsky úr, az ugyanottani lakosok ellen kibecslési per megindítása mellett Verbitza lakosait quasi kivándorlásra akarja kényszeríteni; annyi azonban bizonyos, hogy a tisztelt úr, légből kapott állításokkal állott elő,*) mert ha valami, úgy csak a 70 ezer forintba menő bérhatárléknak behajtásáról, mely összeggel a verbitzaiek

*) Valamint örömrünkre szolgál, hogy Dungevsky urnak általunk soha kétségbe nem vont hazas- és emberszeretete e communiquében is igazolatik, úgy másrésztől ki kell jelentenünk, hogy a repudált vádakkal maga az érdekelteket illető nyelvek előjárósága állott elő. Szerk.

Dungyerszky urnak tartoznak lehet szó, nem pedig kibecéléséről.

Annál azonban biztosítható mint az ügyet és a verbitzai és Dungyerszky nagybirtokos közti viszonyt teljesen ismerő, a tisztelt író, hogy Dungyerszky úr ismerve a verbitzai szegénységét tudva, hogy az utolsó években, a minden oldalról betóduló vizek által szenvedettől, — ilyen körülmények között — követelésének behajtását csak azok végpusztulásával veheti keresztül, ugyanazokat nem csak hogy tartozásai behajtásával nem zaklatja, hanem őket minden kínálkozó alkalommal nagyon segítette és most is segíti; tehát Dungyerszky úr ezen majdnem teljesen elszegényedett népnek nem meg rontója hanem mentora és megmentője.

Egyébiránt ezen utolsó állításomnak behírnézésére utalom a tisztelt író 1848. év előtti és 1848. év utáni, vagyis mostani Szt.-Tamásra; 1848. előttről azért ugyanaz akkora a legnagyobb erkölcselenségnek és jóformán teljes elszegényedésnek volt színhelye; 1848 óta azonban, „nem más“, hanem csakis a Dungyerszky család, a szt.-tamásiak szerencsétlen állapotának helyreállításához fogva odáig vitte, hogy jelenleg Szt.-Tamás a legnagyobb erkölcsiségnek és legjobb állapotának örvendő.

Ezen tartottam szükségesnek az igazság érdekében felhozni, a tisztelt író pedig arra kérem fel, hogy jövőre, ha valamit, mint jelenleg állítani akar, azt biztos alapokra és kútforrásokra fektesse, mert különben nála is lehet Krisztus szavait felhasználni: „Uram bocsásd meg bűnöt, mert nem tudja mit cselekedik!“

HIRHARANG.

*** Kinevezés.** Főispán ő méltósága Schulpe Vilmos török-kanizsai földbirtokost Torontálmezei tiszti aljegyzőnek kinevezte.

*** A „Szegei Napló“** febr. 20-iki számának „Ujdonságok“ rovatában eltalunk nagyon is jól ismert forrásból azon hír közöltek: hogy a szegedi megyeszékhely mellett foglalt állást Torontálmezei 13 községe, s azokból ezer birtokos aláírásával ellátott kérvényt vitt fel egy küldöttség a belügyminiszterhez. — Eltekintve attól, hogy bármi nevésegesen abszurd kérvényre 1000 ember aláírása, a csűrő csavaró dialektika és sűrűfű beszédek erejével szerezni nem valami öröndőség, egész bizonyossággal állíthatjuk, hogy a 13 községben szokásosan értetni szokott 1000 birtokos nincs s egyhamar talán nem is lesz, s hogy a választókerület megbukott követelése és nem a megye és közönségének, hanem a saját magok érdekeit szem előtt tartó társai az aláírásokat oly kontingensből toborozták, a honnan az aláírások számát képezhetnek ugyan, de mert határozó súlylyal nem bírnak, legfeljebb a drága időt pocskelják, és a felre vezetett aláírások — eléggé lelkiismeretlennél haszontalan költségeket okoznak. — Azt a belülről üres, de kívülről súlyosnak tetsző gömböt, hogy a felek a székhelytől való távolság miatt érdekeiket kellőleg nem védelmezhetik, a nemskára megnyitandó vasut fogja összekötni. — Igenis indult meg, még pedig csaknem összes községeinkben — igen erős mozgalom — az új megye alkotási és innen-onnan összetételek tervei közzétételében, de nem megyénk csonkítása, hanem integritásának megővése mellett.

*** Ormos ünnepély.** Torontálmezei közönsége, mely főispánja útján fölyő évi febr. hó 18-án táviratilag hívatott meg Ormos főispán jubilaris ünnepélyére, az idő rövidsége miatt sürgöny útján úgy intézkedett, hogy a megyét Temesvártól képviselő, G. Csekoni Endrét, Hertelendy Gyulát, Gyertyánffy Jánost, Lebanovics Istvánt, Belicska Béni, Dallimanits Imrét, Vuchetich Endrét és még több bizottsági tagot kért föl. — Nem tudjuk, vajon éppen a rövid időre való tekintettel a fölkért urak teljesíthetik-e a hozzájuk menesztett megbízást.

*** A „Réval-kör“** VI. felolvasó estélyét márczius hó 3-án tartja, mely alkalommal Lauka Gusztáv úr lesz szíves felolvasni.

*** A n.-becskereki főgymnasiun „Deáksegélyző egyesület“** f. é. febr. hó 25-en, délelőtt 10 órakor a főgymnasium helyiségében II. rendes közgyűlést tartja. Tárgysorozat: 1. Az egylet felvi működésének vázlat. 2. Az alapító, pártoló és rendes tagok, valamint a magánadakozók névsora. 3. A pénztárnok és könyvtárnok jelentése. 4. Számolás a választmányi tagok működéséről. 5. Egy bizottsági tag választása. 6. Esetleges indítványok. Ezen gyűlésre tisztelt meghívja a t. alapító és pártoló tagokat a „Deáksegélyző egyesület“ elnöksége.

*** Adakozás.** Pollák Armin, városi képviselő és megyei bizottsági tag, ki huzamos idő óta betegeskedvén, egészségének helyreállítására céljából Bécsbe utazik, ez alkalommal a városi polgármegy hivatalnak 35 forint — melyből 10 frt a városi ársház-alapra esik — az ir. lelkesi hivatalnak pedig 25 frtot készíttetett a helybeli szegények közötti kiosztása céljából. — Kísérje őt a szegények áldása!

*** Helyreigazítás.** Lapunk mult számának „Hirbarang“ rovatában a helyben állomásozó 29. számú cs. kir. gyalogezred ruharaktárban elkövetett lopásról közölt hírnökkel tudunkon kívül a következő sorok is megjelentek: „Gyakran látunk honvéd egyenruhában is kocsisokat, a mire a tisztelt parancsnokság figyelmét felhívjuk, mert tudtukkal az államruháját csakis állaglatban szabad viselni.“ Minthogy ezen állítás a valósággal ellentétes, az igazság érdekében kötelességünknek tartjuk azt ennével megczófolni annál is inkább, mert megvagyunk győződve arról, hogy honvédszolgálatú derék parancsnokok ily visszaéléseknek — ha azok csakugyan elkövetlenek — hírlapi figyelemzést nélkül is elejét fogják venni. (Az egész kommunikációt főleg azért sajnáljuk, mert mi személyesen úgy ismerjük az igen tisztelt parancsnokot, mint a ki nem az ily jelentősebb, de más csekélyebb visszaéléseknek is a bűnösökkel a fejelem egész szigorát szokta éreztetni. A cikk beküldőjét pedig ez alkalommal felhívjuk, hogy nem igazolható és gyanus intenciójú értesítéstől lapunkat egyszer mindenkorra megkíméli sziveskedjék.)

*** Új szinpad.** A helybeli „Munkás képző- és tartsas-egylet“ (Ellmer-fele vendéglő) helyiségében igen kellemes meglepetés vár a látogató közönségre — ugyanis egy ott felállítandó szinpad-díszletet Brothy Lure úr igen jól sikerült festésével gyönyörködtet s rövid idő múlva egy új szinpad felépítését is elvállalja, hol később a nagyszabású német ajtó egylet tagjai között a magyar nyelvet — magyar szindarabok — szavallatok és dalok által fogja honossá tenni. Ez ügybuzgó vállalat valóban kitünő elismerést érdemel s tekintve, hogy ezen óriási vállalatot Brothy úr hivatalontul szabad idején, esti 10—11 óráig fáradhatatlanul dolgozik és tekintve továbbá, hogy mindezt csupán a magas cél eléréseért tűzte ki magának, eme szíves fáradságával az egyletet igen nagy hála alá kötelezte. — Együttal nem mulasztjuk el mi is fáradságához, melyet városunk munkásai érdekében elkövet, méltán lésunkat kinyilvánítani.

*** Meghívás.** Torontálmezei községi és körjegyzői egylete választmányának folyó évi márczius hó 5-en és a szükséghez képest következő napjain reggeli 9 órakor N.-Becs-kerek városban tartandó választmányi ülésére. Az ülés tárgyai: 1. Elnöki jelentés az egylet működése és állásáról. 2. A községi törvény revíziója tárgyában az országos központi egylet által kiadott kérdőpontok, úgy D. Bodó Sándor által készített tervezet megvitatása és véleményadás. 3. A központi egyletre beadott többrendbeli indítvány feletti véleményadás. 4. Takács József a községi takarékpénztárak tárgyában készült és megyei törvényhatóságunk által kiadott indítványa feletti véleményadás. 5. Az 1882. évi egyleti számolás megvizsgálása. 6. Az 1883. évi költségvetés megvizsgálása. 7. A legközelebbi egyleti közgyűlésen megjelendő tisztújítás iránti intézkedés meghatározása. 8. A legközelebbi közgyűlés ideje, helye és tárgysorozatának megállapítása. 9. A netán beérkezendő indítványok feletti véleményadás. — Melyre az egyleti választmány tagjai, tekintve a tárgyalandó ügyek fontosságát, minél nagyobb számban megjelenni tisztelettel felkérnek. Kelt Bega-Szt.-Györgyön, 1883. évi febr. hó 12-én. Mohaupt Mihály, egyleti elnök, Schiller Lipót, egyleti I. jegyző.

*** Mint selyemiparunk** örvendése fejlődéséről tanuskodó jelt említhetjük, hogy tavai Pancsován épített fondosa az igényeknek már nem felel meg, minek következtében — mint biztos helyről értesülünk — a földmívelési m. kir. ministerium által Újvidéken még a tavasz folytán egy második selyemgyár építetik. Az erre vonatkozó tervek és költségvetés már elkészült és még e hó vége előtt az építkezést illetőleg a pályázat a lapokban közzétételre fog.

*** Az aradvárosi színház katasztrófáról** lapunk roppant nagy tárgyalma miatt csak annyit jegyezhetünk meg, hogy az teitől talpig legett. A tűz d. u. 2 órakor támadt és más nap reggelig tartott. A színház felszerelésekkel együtt 182,848 frtra volt az „Adria“ biztosító intézettel biztosítva. Az elégett tárgyak között több volt olyan, melyek a „Stomfay család“ és napi előadására kölcsönöztek ki. E kár mintegy 6—700 frtra rug. Érdekes tudni, hogy a szinpadon két matlafogós féle gép állott s a csallhatatlan tüze-főjtő maga is felemésztetett a lángok által. Faludy Vilmos, a színház díszletfője, ki a legmagasabb emeleten a festőteremben dolgozott, többé a rendes uton nem menekülhetvén, felnyitotta a négyzetletű kis ablakot, kilépett azon a parkányra és az oszlopokba kapaszkodva segélyért kiáltott. A távolok a keresek nagy létrát felállítani készültek, de a készülődés sokkal tovább tartott, semhogy egy veszély által szorongatott egyén kivárhatta volna a létra felállítását s Faludy, engedve az alulról jövő uszolásnak, egy alja tartott mentőponnyvára leugrott. A négy emeletnyi magasságból való ugrás szerencsétlen volt, mert Faludy jalkállással rogyott a földre, s tempora csontiján törést szenvedett. Életveszélyben éppen nem forog, de ha fel is épül, nyomorék marad.

TÁVIRAT.

Makó, febr. hó 19-dikén. Csanádmegye mai rendkívüli közgyűlésén legfőbb bizottsági tagok egyhangú fölháborodással tiltakoztak az ős és életérős Csanádmegye határának megváltoztatása és a székhelynek Makóról Szegegre áttételét célzó királyi biztosi javaslat ellen, mit a szónokok a közgyűlés élénk helyeslése mellett fölháborító alkotmányos ellenes mérenyületnek minősítették. Návay főjegyző tollalól erősen érvel fölterjesztés fogadtatott el a miniszterelnökhoz, mely kimutatta a javaslatnak sérelmes, káros és jogfosztási oldalán kívül politikai célszerűtlenségét, az új megye közéletre, kulturálisra és köznevelésre és az, hogy ezzel Szeged alig nyerne valamit. A fölirat átnyújtására Meskó alispán vezetése alatt 60 tekintélyes bizottsági tagtól álló küldöttség választott. Föliratunk a szomszéd megyékhez hason eljárás végett megküldeték. Országgyűlési képviselőink lent vannak, a forrongás és fölháborodás megérezte általános. — Községi rendkívüli közgyűléseket hívtak egybe, jogos tiltakozásuk törvényszerű kifejezése végett.

Közigazgatási bizottság. Torontálmezei közigazgatási bizottságának 1883. évi febr. hó 5-én tartott rendes havi ülésének tárgysorozata.

Közközlési ügyek. Vallás- s közoktatási m. kir. minister úr ő nagyméltósága 1882. évi december 23-án 41453. sz. a. kelt a tanítók munkaképtelenségét, s nyugdíj jogosultságát megállapító állandó bizottság megválasztására vonatkozó rendelete. — A rendelet felolvasatván, ennek értelmében, Kovács Ágoston és Dr. Demkó Pál urak, közigazgatási bizottsági tagok választották meg a bizottságot.

Vallás- és közoktatási m. kir. minister úr ő nagym. 1883. évi január 13-án 41197-1882. sz. a. kelt, Dobrica községében felállítandó elemi iskolára vonatkozó rendelete. — Felolvasatván, az abban foglalt intézkedések megtétele végett, az ügyiratok az alibunari szolgabíróknak kiadattak.

A nagy-kikindai szolgabíróknak az ott helyi életbeléptetett ipar-iskolára vonatkozó jelentése. — Tudomásul vétették.

Todorov Gyóka szerb-párdányi községi bíró felfolyamodványa, melyben a szolgabíró által a mulasztás szülık megneve büntetése végett reá kirótt 5 frt pénzbírságot elengedni kéri. — A felfolyamodványa hely nem adatik.

Gácsér Béla gyulai községi tanító választása tárgyában jelentés. — Tudomásul vétették, s a választás helyben hagyatták.

Issekutz Antal t.-kanizsai szolgabíró f. évi jan. 12-én 5840-1882. sz. a. kelt jelentése kiseretében betervezti Fölföldi György t.-kanizsai községi tanító ellen elrendelt vizsgálatról szóló jegyzőkönyvet. — A fegyelmi vizsgálat elrendeltetik.

Issekutz Antal török-kanizsai szolgabíró f. é. jan. 20-án 5882-1882. sz. a. kelt jelentése kiseretében betervezti Törley Nagy Irma tanítónő megválasztása ellen emelt panaszra vonatkozó vizsgálati jegyzőkönyvet; Tallian Jenő betervezti a t.-kanizsai tanító választásra vonatkozó jelentését. — A tanító választás megsemmisített s új választás elrendeltetik, Nagy Irma kizárásával.

A perjamosi szolgabíró betervezti Perjamos községének kérvényét az otthely felállítandó ipariiskola tárgyában. — A kérvény elutasítottatik, s szolgabíró utasítottatik a perjamosi ipar-iskolát szigoruan az e célra kiadott rendelet értelmében létesíteni.

A szerb-csanádi községi tanítói díjlevelek helybenhagyása tárgyában. — A díjlevelek helybenhagyatnak. Katalinfalva község 1879-1880. évi iskolai számadása. — A tanfelügyelőnek kiadatik.

Katalinfalva község 1880-1881. évi iskolai számadása. — A tanfelügyelőnek kiadatik.

A vallás- s közoktatási m. kir. minister úr ő nagym. 1883. évi január 18-án 39324-1882. sz. a. kelt rendelete Papia T. Ivan által szerkesztett olvasókönyv tárgyában. — Felolvasatott, s valamennyi szolgabíróval közöltettni rendeltetik.

Kir. tanfelügyelő havi jelentése felolvasatván. — Tudomásul vétették.

Közmunka és közlekedési ügyek. A nm. m. kir. közmunka és közlekedési ministerium f. é. január 19-ről 42480-1882. sz. leírata a megyebeli kir. államépítészeti hivatalhoz a f. évre megállapított kavics mennyiség szállítása iránt intézett rendelete másolatát tudomás vétel s mihez tartás végett leküldi. — Tudomásul vétették.

A nagym. m. kir. közmunka és közlekedési ministerium f. é. január 22-én 2533. sz. a., a törvényhatóságok és az államépítészeti hivatalok közti viszony rendezése tárgyában kiadott rendelet. — Tudomásul vétették.

Rónay Ernő megye bizottsági tag f. hó 5-én e bizottságot értesíti, mikép a mult évi 4204. sz. távirati megbízásból képet a kis-zombor-makói vasutérzés a közforgalomnak átadottak. — Tudomásul vétették.

A nm. közmunka és közlekedési m. kir. ministerium 1206. sz. a. rendelete, az arad-csanádi vasut megnyitási engedélyének, megerősítése tárgyában. — Tudomásul vétették.

Az 1883. évi január havi jelentése az állam- és országutak állapotáról. — Tudomásul vétették.

Közegészségi ügy. Megyei főorvosoknak 1883. évi január havi szakjelentése. — Tudomásul vétették.

Börtön ügy. A helybeli ügyésznek havi jelentése. — Tudomásul vétették.

Fegyelmi és felebbezett ügyek. Kérvénye Kohner Sváb Luza örököségi kocsorhádi birtokosoknak, a megyeház építési költségeire helytelenül kirótt 2 1/2% pótdó szabályozása iránt. — Kiadatik az alispánnak.

Ugyan annak kérvénye hasonlúgyben. — Kiadatik az alispánnak.

Alispán felterjeszti a pancsovai kir. ügyészségnek felebbezést a Dajlits Zsiván osztályrészének kiharátása tárgyában hozott II-od foku alispáni határozat ellen. — Alispáni határozat helybenhagyatott.

Alispán felterjeszti Csiszár Andrást, és Klonkay János ó-kanizsai lakosok felebbezést a II-od foku alispáni határozat ellen. — A felebbezés elutasítottatik.

Alispán felterjeszti Nagy-Szt.-Miklós község felebbezést, Lauber Erzsébet ügyében hozott alispáni határozat ellen. — Alispáni határozat helybenhagyatott.

Alispán felterjeszti Nagy-Szt.-Miklós község felebbezést, Lauber Erzsébet ügyében hozott alispáni határozat ellen. — Alispáni határozat helybenhagyatott.

Alispán felterjeszti Martonffy György Ignác szanádilakos felfolyamodványa a községi képviselő testületnek határozata ellen. — Pótlás végett t.-kanizsai szolgabíróknak kiadatik.

Görgey Jánosnak, úgy mint a szt.-györgyi-íttebei uradalom zárgondnokának felfolyamodványa a Szerb-Ittebe községe által az ittebei uradalomtól bekövetkező 3129 frt 58 krnyi községi pótdadónak kivétele megfizetése ellen. — A felfolyamodványa visszautasítottatik.

A nm. m. kir. belügyminister úr leküldi Russov Radivoj zimonyi lakosnak felfolyamodványa, a Russov-féle idvori házközösség osztályozása tárgyában. — Az antalfalvi szolgabíróknak további eljárás végett kiadatik.

Hadkötelek ügye. Özevgy Tóth Zsuzsa tót-aradai lakos kérvénye Jano nevű fia részére adandó nősülési engedély iránt. — Elutasítottatik.

Adó ügy-k. Tolvádia községre vonatkozó behajthatlaná vált adóhátralék leírása tárgyában. — 53 frt 39 kr. adó, s 10 frt s 126 frt hadmentességi díj leiratik.

Vidimirov Alexa offenziozai lakos hason ügye. — 710 frt 17 kr. behajthatatlanság címén leiratik.

Mrksits Jęfta örököségi lakos hason ügye. — 17 frt 60 kr. leírásba hozatik.

Csolits Teja örököségi szerb-bócai lakosok elleni dologi végrehajtás kiseretében vezetése tárgyában. — A dologi végrehajtás elrendeltetik.

Reiter János n.-jécsai lakos hadmentességi díj elleni felebbezése. — Elutasítottatik.

Viruzab Ferencz ó-bessenyői lakos hason ügye. — Elutasítottatik.

Dekrel János szecssányi lakos hason ügye. — Felebbezés elutasítottatik.

Akimovits Tanaszie jankahidi lakos hadmentességi díj elleni felebbezése. — Elutasítottatik.

Minya Juon jankahidi lakos hason ügye. — Elutasítottatik.

Bibolár Vaszilis és György szerb-nagy-szt.-miklósai lakosok hason ügye. — A hadmentességi díj 5 frtra lezállítatik.

Schultz Vince glogoni lakos hason ügye. — Felebbezés elutasítottatik.

Sika Bálint magyar-íttebei lakos hason ügye. — Felebbezés elutasítottatik.

Bach Miklós jánosföldi lakos hason ügye. — Felebbezés elutasítottatik.

Dimitrievits György nagy-becskerei lakos panaszza Türk Nándor városi végrehajtó ellen. — Adófelügyelőnek kiadatik.

Kupuszarovits Miklós nagy-becskerei lakos kérvénye az általános jövedelmi pótdó leírása iránt. — Elutasítottatik.

Rudnai körjegyző felebbezése a terhére kivett bírság ellen. — A bírság 5 frtra leszállítottatik.

Szt.-Mihály községnek adófizetési halasztás és földadó leírasi ügye. — Kiadatok adófelügyelőnek.

Perlatu Todor román-écsaki lakos adófizetési halasztás iránti kérvénye. — Kért halasztás 1883. évi augusztus 15-ig megadatik.

Braun Márk nagy-kikindai kereskedő felebbezése az 1882. évi cukor, kávé s sörforgalmazási adó ellen. — Elutasítottatik.

Knezevits Uros szaravollai lakosnak a földadó visszatérítése iránti kérvénye. — Elutasítottatik.

Veketzki Jakab járkováci lakos felebbezése az 1876. 1881. évi I. oszt. jövedelmi adó ellen. — Téves megadótatás címén leírásba hozatik.

Mellencse község kérvénye, hogy adóhátralék biztosítására lezálogolt haszonbér zár alól fölhatalassék. — Adófelügyelőnek kiadatik.

Kir. adófelügyelőnek január havi szakjelentése. — Tudomásul vétették. (Vége következik.)

Felelős szerkesztő: Lauka Gusztáv.

Szerkesztői üzenet.

Simon Mihály tanár úrnak N.-Kikindán. Csodálom, hogy egy tanár (még ha Simon Mihály is) annyit nem tud, hogy a lap-szerkesztőseknek a lap expeditorához semmi köze. Ha pedig talán azért menesztett hoztam Simon úr egy 2-kros salátát, hogy érteserem adják, hogy a „Torontál“ nem érdeklő és előtte jelentőséggel nem bír, akkor nagyon csalókozott, ha azt hitte, hogy ezen értesítés aial atyai szívennek fájdalomkat okozott. Simon Mihály úr nagy ember lehet Nagy-Kikindán, hanem én szegényemre vagyok kénytelen bevallani, hogy nem csak nem ismerem, hanem szelleműs társaságokban soha még nevét se hallottam említetni. — No de azt hiszem, hogy az épügy nem generozza őt, mint engem nem generoz az ő privát gustusa. Nagy emberek rendszeren indokolatlanul is ellenségei és irigyei egymásnak. A lap beszüntetése végett írjon a kiadóhivatalnak. Nekem a naponkint megbecsülhetlen valami is nagyobb gondot ad annál, Simon Mihálynak kell-e vagy sem a „Torontál“? Szerk.

Simon Mihály úrral ennével tudatjuk, hogy a lap küldését beszüntettük. Egy tudós előzetével több vagy kevesebb, meg sem billenti költészetünk sulyegyenét. — Jobban bánt bennünket szerkesztőnknek gyanusan furcsa mosolygása. Kiadók.

S. úrnak helyben. Sajnálva tudatjuk, hogy a F. úr lakodalomra vonatkozó cizkko e száma későn érkezett.

R. jegyző úrnak Csávooson. Közleményét tárgyalmasz miatt csak a jövő számban hozhatjuk. Kevesen fel többözör pár sorokkal.

Üzleti tudósítás.

Van szerencsém a nagy-becskerei meg a környékbeli tisztelt vevőimnek tudomására hozni, hogy a helybeli piacon 1857-ben alapított

URI és NŐI

RUHAÜZLETEMET

1882-ik évi november hó 10-étől kezdve, a Hunyady- (fő-) utcában

ujjonnan épült, egyemeletes, 6-ik számú saját házamba tettem át.

Együttal szerencsételen arra is a t. cz. közönséget figyelmeztetni, hogy ujonnan felszerelt raktáromat

valódi angol és francia szövetekkel meggazdagítottam, minek folytán a legjobbat, legtartósabbat és a legegészségesebbet előállítani képes vagyok.

Női köpönyegeken és uri kabátokban

a legrésztet és legizlésteljesebbet tartok készletben.

Egy nagyobb szabású ruhaműhely felállítására és jó munkások megszerzésére által azon kellemes helyzetben leszek, hogy a csinálási mód és kivitelben a legszilárdabbat és legdivatosabbat előállítsam.

A midőn a t. cz. közönséget biztosítom, hogy jövőben is törekedni fogok jó hírnevem megóvni és egy szolid és pontos kereskedői gazdálkodást kifejteni, ajánlom magam

alázattal

Grünbaum Vilmos.

(316-14)

9958. sz. 1882. **Hirdetmény.** (72-1.1)

A nagy-becskerei kir. e. f. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tételik, hogy Stojanovits Vazul antalfalvai lakos végrehajtónak kérelmére, Botján Mita melencei lakos végrehajtást szenvedett elleni 30 forintnyi tőkekövetelésének, ettől 1873. évi augusztus 20-ától számítandó 6% kamatoknak, 10 f. 8 kr. perbeli és 6 f. 80 kr. végrehajtási kérvényi, valamint jelenleg 11 f. 65 kr. megállapított és a még netán ezenül fölmerülő költségeknek kielégítése végett a végrehajtási árverés az ezen kir. e. f. törvényszék területén fekvő Melence községi 368. sz. tjkben A. I. (513-514) részlet- és 240. összeirási számok alatt foglalt, 415 f. 14 kr. becsült és pedig az 1881. évi LX. t. cz. 156. §-ának a) pontja értelmében egész ház, udvar és kertre elrendeltetik.

A melencei 1757. sz. tjknyben fölvetett birtokra a végrehajtási zalogjog bekebelezve nem lévén, erre az árverés elrendelhető nem volt.

A megállapított kikiáltási ár a becsár, vagyis 415 forint.

Az árverés megtartására határidőül 1883. évi **márczius 27-ik** napjának, délelőtt 10 órája, Melence községi házában kitézetik.

Árverezni kívánók, végrehajtató kivételével, tartoznak 10%, vagyis 41 f. 50 krt készpénzben vagy a kormány által ovadékképeseknek nyilvánított értékpapirokban a kiküldött kezéhez letenni.

A vételár két egyenlő részletben lefizetendő, és pedig az első részlet, melybe a bantpénz fog betudatni, az árverés után azonnal, és a második részlet az árverés napjától számítandó harmincz nap alatt, az utóbbi vételári részlet után az árverés napjától számítandó 6% kamatokkal együtt.

Az árverési feltételek a hivatalos órák alatt alulírott telekkönyvi hatóságnál és Melence községi előjáróságánál megtekinthetők.

Kelt a n.-becskerei e. f. kir. törvényszék telekkönyvi osztályának 1882. évi nov. 29-én tartott ülésében.

Pályázati hirdetés.

A nagy-becskerei casino társulati megüresedett szolgálai (1-ső legény) állomásra enzen pályázat nyitattik.

Ez állomással 25 frtnyi havonkénti bér és tartás (ebéd és vacsora a vendéglősnél) van egybekötve.

A pályázóknak írni és olvasni kell tudni, — s jó magaviseletükről és eddigi szolgálataikról szóló bizonyítványaik az alulírott igazgatóságnál bemutatandók.

A pályázni kívánók a f. évi február végeig kell hogy az alulírott igazgatóságnál írásilag vagy szóbelileg jelentkezzenek.

Kelt N.-Becsereken, 1883. február 16-án.

Kulifay Lajos,
társulati igazgató.

(75-1.1)

Építési anyag eladása.

A Szathmári-féle kertben nagyobb mennyiségű téglá, eszerép és épületfa eladó.

(80-1.1)

Bővebb értesítést ad a főgymnasium igazgatója.

9957. sz. 1882. **Hirdetmény.** (74-1.1)

A nagy-becskerei kir. e. f. törvényszék mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tételik, hogy Stojanovits Vazul antalfalvai lakos végrehajtónak kérelmére, Vasziyev Nova melencei lakos végrehajtást szenvedett elleni 30 frtnyi tőkekövetelésének, ettől 1873. évi aug. 20-ától számítandó 6% kamatoknak, 31 f. 41 kr. perbeli és 9 f. 30 kr. végrehajtási kérvényi, valamint jelenleg 15 f. 15 kr. megállapított és a még netán fölmerülő költségeknek kielégítése végett a végrehajtási árverés az ezen kir. e. f. törvényszék területén fekvő Melence községi 87. számú tjkben A. II. 5220, 5412. és 6734. részletszámok alatt foglalt negyed tartalék-teleknek 533 f. 33 1/3 krra becsült harmadrészté a szerb bántási pénzügyi ügyészség által bejelentett tulajdoni igény épségben tartása mellett, valamint az ugyanezen községi 1598. sz. tjkben A. I. (145/b, 147/b) részlet- és 61. összeirási számok alatt foglalt, 168 f. 14 kr. becsült ház, udvar és kertre elrendeltetik.

A megállapított kikiáltási ár a becsárak, vagyis 533 f. 33 1/3 kr., illetve 168 f. 14 kr.

Az árverés megtartására határidőül 1883. évi **márczius 21-ik** napjának, délelőtt 10 órája, Melence községi házában kitézetik.

Árverezni kívánók, végrehajtató kivételével, tartoznak az ingatlanok becsárának 10% vagyis 53 f. 34 krt, illetve 16 f. 80 krt készpénzben, avagy a kormány által ovadékképesnek nyilvánított értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni.

A vételár két egyenlő részletben lefizetendő, és pedig az első részlet, melybe a bantpénz fog betudatni, az árverés után azonnal, és a második részlet az árverés napjától számítandó harmincz nap alatt, az utóbbi vételári részlet után az árverés napjától számítandó 6% kamatokkal együtt.

Az árverési feltételek a hivatalos órák alatt alulírott telekkönyvi hatóságnál és Melence községi előjáróságánál megtekinthetők.

Kelt a n.-becskerei e. f. kir. törvényszék telekkönyvi osztályának 1882. nov. 29-én tartott ülésében.

Ismerősök számára

kérek még néhány „Betegbarát” című könyveskét, mert váratlan gyors felgyógyulásom következtében azt mindenki ismerni szeretném. — Egy szerencsésen felgyógyultnak e sorai önmagukban beszélnek; ezért csak arra figyelmeztetünk, hogy a „Betegbarát” kiadványra Goricshek K. egyetemi könyvtáros által (Décs, I. Istvánér 6.) ingyen és bérmentve küldetik meg, a megrendelőnek tehát nem okoz több költséget 2 krmal a levelező lapért. (60-7.4)

393. sz. 1882. (76-1.1)

Árverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött végajtó az 1881. é. LX. t. cz. 102. §-a értelmében enzenel közhírré teszi, hogy a török-becsiek. kir. járásbírósg 2952/82. számú végzése által Srafman Mór szegedi bútorkereskedő mint végrehajtató javára, Bizek Gyula török-becsiek lakos ellen 350 f. tőke, ennek 1880. év december 30-ik napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 52 f. 50 kr. perköltség erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság felül foglalt és 1005 f. 60 krra becsült különféle szobahabtorzát, konyhaeszközök és edények és egyebekből álló ingóságok nyilvános árverés után eladatnak.

Ezen ingóságok a 226/1882. b. v. sz. a végrehajtási jegyzőkönyv szerint Bizek Kornél antalfalvai lakos, tb. szolgabíró javára 1000 f. t. ö. tőke s jár. kielégítése iránt 1882. VI./16. lefoglaltattak.

Mely árverésnek a 3001/1882. p. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen, vagyis a török-becsiek községi házában lévő alperesi lakoson leendő eszközésére 1883. évi **márczius 7-ik** napjának, délelőtt 9 órája, határidőül kitézetik és ahhoz a venni szándékozók enzenel oly megjegyzéssel hivatalnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsárón alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt T.-Becsén, 1883. évi február 8-án.

Kankovits István,
kir. bír. végrehajtó.

A dávidházi gazdaság vetésre ajánl dúsan termő

angol sörfőző árpát

ugyszinte

chevalier és tótvidéki árpát.

PALOTAI és TESTVÉRE,

(64-43) pusztá Dávidháza, utolsó posta Tor.-Ujvár.

Díszoklevél Székesfehérvár 1879. Díszoklevél Triest 1882.

NEUSCHLOSZ ÖDÖN és MARCEL,

ezelőtt Neuschlosz J. fiai,

gőzfűrés, faárú- és parkétgyára

Budapest, Ujpesti rakpart 10

ajánlja nagy választékú parkétjait, folyton nagy készlete van száraz és hibátlan tölgy- és fenyőfa amerikai padlózatból.

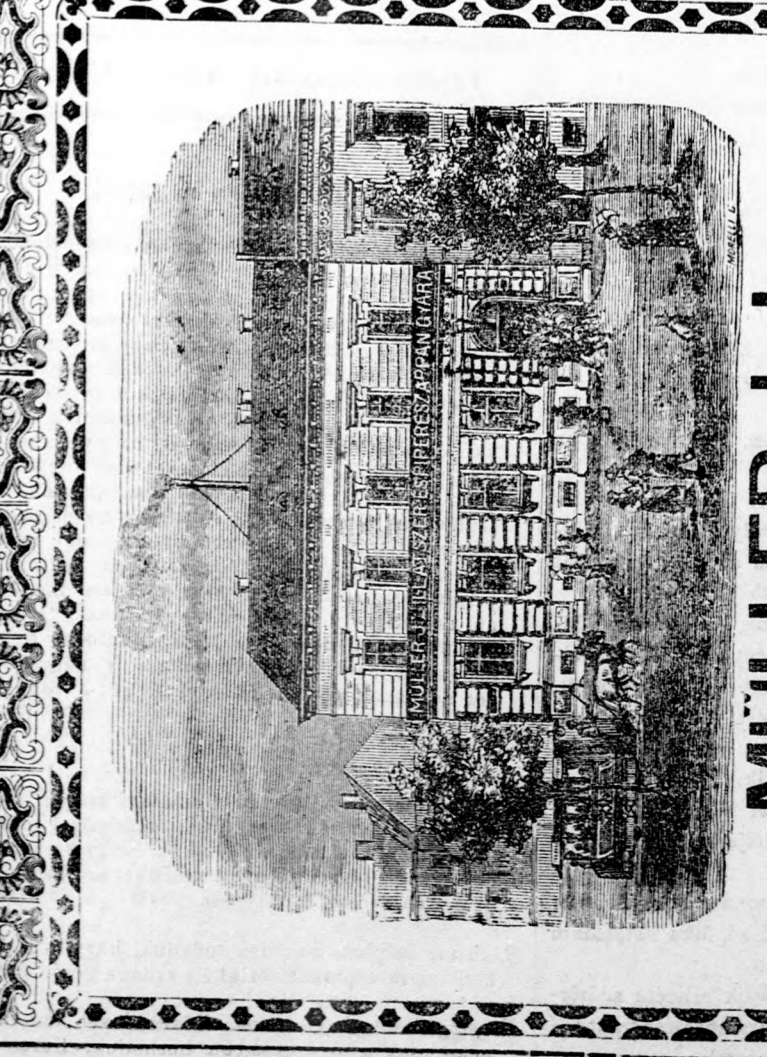
Parkétrakást vidéken jól és jutányosan eszközöltet. Kivánatra mintarajzokat s árjegyzékeket legnagyobb készséggel bérmentesen küld.

Három évi garantiát nyújt.

Elvállal szerszám- és épületfaszállítást, ács és asztalos munkákat igen mérsékelt feltételek mellett

(298-12.12)

Arany-érem Parizs 1878.

MÜLLER J. L.

ILLATSZER-ES PIPERE-SZAPPAN-GYÁROS

BUDAPEST.

Gyár: VI. Rottenbiller-utca 36. sz. a, saját ház.

Raktár: IV. Koronahéreg-utca 2. sz. a, „Virágkirálynőház”.

Ajándékba saját gyártmányú illatszereket és pipere-szappanokat postán utjának rendelésére. — Az általunk készített:

Müller J. L.-féle

Pompadour Creme.

Ezen szappan, melynek a híres Pompadour-illatanyagot tartalmazó készítménye, hogy az egész testet, anélkül, ártalmat érve tisztaságban állítsa fel, a legkiválóbb illatanyagokból állították össze. Egy tégelyével 1 f. 60 kr.

„Mia Lyss”

A legfinomabb illatanyagokból készített, mely illatának kellemes és tartós, a bőrt tisztítja ki; meglátja 1 f. 50 kr. és 3 f. 50 kr.

Eau de Cologne

Legfinomabb, kitűnő szappan, az illatanyagokból készített, melynek illatának kellemes és tartós, a bőrt tisztítja ki; meglátja 1 f. 50 kr. és 3 f. 50 kr.

Carbol-szappan.

Dr. Lebeschek Josef által készített, melynek illatának kellemes és tartós, a bőrt tisztítja ki; meglátja 1 f. 50 kr. és 3 f. 50 kr.

Poudre de Serail.

Legfinomabb arozsor.

BLAHA LÉNYA (hársó Spitzing) 6 méterig kényelmesen és alátalozással a legkiválóbb illatanyagokból készített, melynek illatának kellemes és tartós, a bőrt tisztítja ki; meglátja 1 f. 50 kr. és 3 f. 50 kr.

Tisztított Müller J. L. illatszerek urak Budapestben, melyeket itt kikiáltott, valójában a legkiválóbb illatanyagokból készített, melynek illatának kellemes és tartós, a bőrt tisztítja ki; meglátja 1 f. 50 kr. és 3 f. 50 kr.

Postai megrendelések utánvétel nélkül postán kifizetendők.

Arjegyzéket kívánatra bérmentesen küldök.

Minden órákban ozen béglyeit vedélyesül van ellátva, valódságát bizonyítja.

Fantóbbi gyártmányok részben az alábbírtakat kaphatók:

Nagy-Becsereken:

MENCZER LIPÓT urnál.

(42-15.4)

1883.

Tizenkettedik évfolyam.

TORONTÁL.

9-ik szám.

Csütörtök, márczius 1-én.

Melléklet a „Torontál” 1883. évi február 8-ik számához.

360. sz. k. i.

(69—3.2)

Pályázat.

Ehalalozás folytán Franyova községében üresedésbe jött másodjegyzi állomásnak betöltésére ezennel pályázat nyitattik és a választás ez évi **márczius 29-ik** napjának, délelőtti 11 órájára, a franyovai községhezatalhoz kintüzetik.

Mi azzal tétetik közhírré, hogy ezen állomásra pályázni szándékozik az 1871. évi XVIII. t. cz. értelmében felszerelt folyamodványait a választási napig ezen szolgabírósnál nyujtsák be.

Ezen állomással évi 600 frtnyi készpénzbeli fizetés és egy 500 ölnyi „Gradiska” dűllőben levő konyhakert élvezete van egybekötve.

Török-Becsén, 1883. február 9-én.

Tabakovits,
szolgabíró.

8740. sz. 1882.

Hirdetmény.

(71—1.1)

A n.-becskereki kir. e. f. törvényszék mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy Laczko Steva nagy-becskereki lakos végrehajtatónak kérelmére, Stojakov Acza és Stojakov Jecza szinte nagy-becskereki lakosok végrehajtatást szenvedtek elleni 55 frtnyi tőkekövetelésének, ettől 1879. évi december 1-től járó 6% kamatoknak, 13 frt 50 kr. perbeli és 6 frt 50 kr. végrehajtatási kérvényi, valamint jelenleg 8 frt 80 kr. megállapított egyidejűleg az 1881. évi LX. t. cz. 167. §-ának első bekezdése értelmében az 1882. évi 7269. sz. végzés folytán korábbi végrehajtató Kohn J. L. 250 frtnyi tőkekövetelésének, ettől 1880. évi szeptember 18-ától járó 8% kamatoknak, 18 frt perbeli, 13 frt 50 kr. végrehajtatási kérvényi és a még netán ezentul fölmerülő költségeknek kielégítése végett is a végrehajtatási árverés az ezen kir. e. f. törvényszék területén fekvő N.-Becskerek községi 3283. sz. tjkben A. I. 2359/b részlet- és 2566. összeirási számok alatt foglalt, 576 frtra becsült ház és udvarra elrendeltetik.

A megállapított kikiáltási ár a becsár, vagyis 576 frt.

Az árverés megtartására határidőül 1883-ik évi **márczius 19-ik** napjának, délutáni 3 órája, ezen kir. e. f. törvényszék telekkönyvi hivatalában kintüzetik.

Árverezni kívánók, végrehajtató kivételével, tartoznak az ingatlan becsárának 10% vagyis 57 frt 60 krt készpénzben, vagy a kormány által ovadékképesnek nyilvánított értékpapirokban a kiküldött kezéhez letenni.

A vételár két egyenlő részletben lefizetendő, és pedig az első részlet, melybe a bánatpénz fog betudatni, az árverés napjától számítandó tizenöt, és a második részlet ugyanezen naptól számítandó harmincz napok alatt, minden egyes vételári részlet után az árverés napjától számítandó 6% kamatokkal együtt.

Az árverési feltételek a hivatalos órák alatt alulirt telekkönyvi hatóságnál és Nagy-Becskerek városa előljáróságánál megtekinthetők.

Kelt a n.-becskereki kir. e. f. törvényszék telekkönyvi osztályának, 1882. évi okt. 14-én tartott ülésében.

10361. sz. 1882. tkv.

(73—3.1)

Árverési hirdetményi kivonat.

A nagy-becskereki kir. tszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Wagner Andras és érdektársainak végrehajtatók, Wagner Andras és Julia végrehajtatást szenved elleni 186 frt 60 kr. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtatási ügyében a n.-becskereki kir. tszék területén fekvő n.-becskereki 1990. sz. tjkbeli 3328/b r.-számú házra az árverést 665 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1883. évi **márczius 19-ik** napján, d. e. 10 órakor, a n.-becskereki kir. tszék telekkönyvi hivatalában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át, vagyis 65 forint készpénzben, vagy az 1881: LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyi miniseri rendelet 8. §-ában kijelölt ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt a n.-becskereki e. f. kir. tszék tkvi osztályának 1882. december 13-án tartott ülésében.

10394. sz. 1882.

(79—1.1)

Árverési hirdetményi kivonat.

A nagy-becskereki kir. e. f. tszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Kohn J. L. utódai n.-becskereki keresk. cég végrehajtatónak Juhász Imre n.-becskereki lakos végrehajtatást szenved elleni 387 frt 15 kr. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtatási ügyében a nagy-becskereki kir. tszék területén levő Nagy-Becskerek városában fekvő a 2852. sz. tjkben A. I. 1777. helyrajzi sz. a. foglalt, az 1881: LX. t. cz. 156. §-ának c) pontja alapján egész házra az árverést 1024 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1883. évi **márczius 29-ik** napján, d. u. 3 órakor, ezen kir. e. f. tszék telekkönyvi hivatalában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át, vagyis 102 frt 40 krt készpénzben, vagy az 1881: LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. 1-én 3333. sz. a. kelt m. k. igazságügyi miniseri rendelet 8. §-ában kijelölt ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy

az 1881: LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt a n.-becskereki e. f. kir. tszék telekkönyvi osztályának 1882. december 20-án tartott ülésében.

8928. sz. 1882. tkv.

(77—1.1)

Árverési hirdetményi kivonat.

A nagy-becskereki kir. e. f. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Deutsch Ignác n.-becskereki lakos végrehajtatónak Verdele Tosa, Verdele Mária, Verdele Todor és Verdele Vikentie glogoni lakosok végrehajtatást szenvedtek elleni 380 frt tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtatási ügyében a n.-becskereki kir. törvényszék területén levő Kis-Torak községben fekvő, a 106. sz. tjkben A. I. (172/a, 173/a), (172/b, 173/b) részlet-, és 66. összeirási számok alatti ház, és 1157/a, 1157/b r.-számok alatt foglalt pótkertre az árverést 405 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1883. évi **márczius 20-ik** napján, d. e. 10 órakor, Kis-Torak községhezatalhoz megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át, vagyis 40 frt 50 krt készpénzben, vagy az 1881: LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. alatti kelt igazságügyi miniseri rendelet 8. §-ában kijelölt ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt a nagy-becskereki e. f. kir. törvényszék telekkönyvi osztályának 1882. évi decz. 23-án tartott ülésében.

536. sz. k. i. 1883.

Pályázat.

(78—3.1)

Torontálmegeye tek. alispáni hivatalának 1882. évi okt. 21-én 24967. sz. a. kelt rendelete folytán Lejosfalva községében a jegyzői állomás választás utján végleg leendő betöltésére a pályázat ezennel kiiratik s a választás f. évi **márczius 17-ik** napjának, d. e. 10 órájára, Lajosfalva községhezatalhoz kintüzetik.

Ezen állomással o. é. 600 frt évi fizetés és szabad lakás, valamint magánmunkálatokért a községi képviselőtestület által megállapított díjak vannak egybekötve.

Felhivatnak tehát mindazok, kik ezen állomásra pályázni szándékoznak és a községben divó tót nyelv ismeretével bírnak, miszerint az 1871: XVIII. t. cz. értelmében felszerelt folyamodványait f. évi márczius 16-ig alulirt szolgabírói hivatalnál nyujtsák be.

Szolgabírói hivatal Antalfalván, 1883. február 16-án.

Hivatalvezető:

Nikolits Szilárd,
t. szolgabíró.

annya, hogy ezélt mintegy husz évvel a bajai, azután pedig a sziszeki elsőrendű állomásokra hivatván meg, az érintellem körök Feigl úr távoztával magukat hiányosoknak tallták, míg végre Feigl úr ezélt körülbelül két évvel az övéhez ide visszatért, és mint

1881. évben az első alkotmányos tisztujtást oly módon ünneplte meg, melyhez hasonlót még itt nem láttunk, oly lakomával vendégelve meg az új tisztviselőket, melyen — ha nem több — legalább 150 üveg rose champagne kelt el.

Mi, a kik az eranyenyegző ünnepélyé-

Hegyné háza néve alatt ismeretes) arra számított, hogy ő azt bérbeadja, és ebből jövedelmet húz, zokon vette tehát, hogy a kincstári uradalom a várost e telepítvényel kiterjesztve az ő számítását e telepítvényel meghiúsítandó volt, s ehez képest mindenkit, aki ott házhelyet vásárolt megtámadott. Ily kedvetlenül

s ezt el is fogja éni, mihelyest a tervezett sőtány a tőkéletes eltöltéssel és felemeléssel el lesz érve.

Nagy-Becskereken, 1883. február 26-án.

Sinkay János.